



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Archiepiscopatus Et Electoratus Trevirensis

Abtei Sankt Maximin <Trier>

Avgvstae Trevirorum, 1633

Littera D. Confirmatio Sententiae Conradi II. à Friderico I. Imperatore
Barbarossa anno MCLVII. facta.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62152](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62152)

CONFIR. SENT. FRIDERICI I. IMPER. 63
sunda. Regnante Domino Conrado Romanorum Re-
ge Secundo Anno Regiminis ipsius II. feliciter Amen.
Signum Domini Conradi Secundi Regis Inuictissimi,
Ego Arnoldus Cancellarius, ad vicem Adelberti Ar-
chicancellarij Moguntini Archiepiscopi recognoui.

Littera D.

CONFIRMATIO SENTENTIAE

Conradi II. à Friderico I. Imperatore
Barbarossa anno MCLVII facta.

IN nomine Sanctę & Indiuiduę Trinitatis. Fridericus,
diuina fauente clementia, Romanorum Imperator, &
semper Augustus, Charissimo Hillino, Reuerendo Tre-
uironum Archiepiscopo, Apostolicę Sedis Legato, eius-
que Successoribus in perpetuum. Imperialis Dignitas
Maiestatis, in cuius sumus culmine, disponente Domi-
no, constituti, Nos monet atque compellit; ita Regni Iu-
ra manutenere atque defendere, quod ea, quę Ecclesia-
rum Dei, per quem mouemur & regimur, esse noscun-
tur, nullatenus imminuamus; imò sic integra & illibata
seruemus, quod in examinis extremi iudicio, vbi omni-
um eorum, quę gessimus, Nos rationem reddere oport-
tebit; pro alicuius detetione Iustitię, Rei debeamus mi-
nimè reperiri. Hac siquidem consideratione omnium
fidelium Christianorum, tam præsentium, quam futu-
rorum, memorię; volumus esse commendatum; quod,
videlicet, à longis retrò temporibus, Sanctę Treuiren-
sis Ecclesię Archiepiscopi, sicut audiuimus, & veraciter
scimus, Prædecessoribus nostris, Regibus, & Imperato-
ribus, de Abbatia S. Maximini proclamationem facere
minimè cessauerunt; quę in fundo B. Petri con-
structa

N. 25.
Imperator
Fridericus
I. assensit,
Archiepi-
scopos Tre-
uirenses
conquestos
fuisse, Ab-
batiam S.
Maximini

fuisse iniuste ab Imp. ablata.

N. 26.
Archiepiscopus Bruno instat apud Henricum Imp. & Præiilegia antiqua reprodicit.

N. 27.
Dagoberti Regis Francorum.

N. 28.
Caroli Regis Francorum.

N. 29.
Abbatia S. Maximini in prædio S. Petri constructa.

structa, & ad Episcopium iure proprietatis pertinens, iniuste iam dictæ Treuirensi Ecclesiæ, & per violentiam erat ablata. Quæ nimirum querimonia, modernis fuit temporibus, vehementius & frequentius agitata; à Venerabili Archiepiscopo Brunone, apud cognatum nostrum, Henricum Quartum Imperatorem; ab Alberone, magnæ recordationis Viro, Apostolicæ Sedis Legato, apud Lotharium Imperatorem Tertium, & apud Patrum nostrum, felicitis recordationis, Conradum Romanorum Regem Secundum, cui nimirum, idem Venerabilis Archiepiscopus Albero, antiqua præiilegia, possessionem Abbatia S. Maximini, suo Episcopo, iure confirmantia, præsentavit; vnum scilicet Dagoberti Regis Francorum, Datum B. Modoaldo, Treuirensi S. Archiepiscopo, in quo, per Annuli sui notam impressionem confirmat, eidem B. Pontifici, eiusque Successoribus, in perpetuum, super eadem Abbatia, & ipsius possessione, præcepto suorum Prædecessorum, Regum Francorum, videlicet Sigeberti, Theodeberti, Theoderici, & sui Genitoris, Regis Clotharij: Aliud nihilominus, præceptum Caroli Regis Francorum, concessum Weomado, Treuirensi Archiepiscopo, in quo Genitoris sui, Illustris Regis Pipini, & aliorum Regum Francorum, præcepta innouat, & confirmat; in quibus expressè, & sine vlla ambiguitatis nebula continetur; quod Cella S. Hilarij, quæ nunc appellatur Abbatia S. Maximini, quæ est in prædio S. Petri constructa, ad Episcopium Treuericum pertineat. Ipse autem, bonæ memoriæ, Patruus noster, tam manifestæ Iustitiæ, & tot Regum rationa-

tionabilibus præceptis, se nolens opponere: Sæpe nominatam Abbatiam, cum ipsius Aduocatum, in manu sua, haberet, eidem Venerabili Alberoni Treuirensi Archiepiscopo, ex iudicio Curia, reddidit, & recognouit, omni iure proprietatis habendam, possidendam, ordinandam, ea integritate, & vsu, quo ipse & alij Prædecessores sui, eandem Abbatiam visi sunt, vsque ad sua tempora, habuisse; Postmodum verò, successu temporis, ipsius Abbatia Aduocatum, Henricus Namurcensis Comes, ab eodem Patruo nostro quaesuit, & obtinuit: qui Aduocatum non contentus, longo tempore, cum Archiepiscopo, de Abbatia certauit. Vnde fuerunt, ad Curiam, Spiram, vterque vocari, & ex consilio Principum, & Religiosorum Virorum, qui ibi aderant, & maxime, Venerabilis viri, Bernhadi Clareuallensis Abbatis, præsentem etiam Patre nostro, foelicis recordationis, Duce Friderico, & attestante: Priuilegium resignationis eiusdem Abbatie, & compositionis inter se, eodem Henrico Namurcensi Comite Aduocato cõsentiente, venerabilis Treuirensis Archiepiscopus Albero ab ipso patruo nostro recepit; Nos autem tot Regum, & Imperatorum, Prædecessorum nostrorum, & eiusdem patru nostri, præcepta considerantes, & eã firmitate impostorum habere volentes, tum pro salute animæ nostræ, & illorum,

N. 30.
Confirmatio Friderici I. cum consensu Curia.

N. 31.
Comes Namurcensis Aduocatum S. Maximini, iniuste acquisitam & usurpataam resignauit.

N. 32.
Præceptum & altera Confirmatio Friderici I. super Abbatia S.

Maximini
cum Aduo-
catia.

lorum, qui hoc idem, iam nominatæ Treuireñ: Ecclesiæ, reddiderunt, & suis priuilegiis confirmauerunt; tum precibus Charissimi Patris nostri, Adriani Papæ IV. quas Nobis, in consecratione nostra, porrexit, tum etiam pro magno & honesto seruitio, quod Nobis, & toti Regno, Dilectissime Hilline, Venerabilis Treuirorum Archiepiscopi, Apostolicæ Sedis Legate, in expeditione laudabiliter, & fideliter contulisti; eandem Abbatiam, omni iure proprietatis, habendam, ordinandam, & eâ integritate, & vsu, possidendam, quo Prædecessores nostri visi sunt habuisse, & suis tuæ Ecclesiæ præceptis confirmauerunt, tibi & libero & Capitali Aduocato tuo Conrado, & per te, tuis Successoribus, per Aduocatum nostrum Simonem Comitem de Sareburg, quem ad hoc faciendum elegimus & confirmamus, & omni corroborationis munimine roboramus, & super Altare B. Petri ponimus, cõcedente, confirmante, & collaudante, sine aliqua contradictione, Henrico Namurcensi Comite, libero Aduocato eiusdem Abbatia, quæ constat ad Treuireñ: Ecclesiam rationabiliter pertinere, & tuæ Ecclesiæ iuris esse in perpetuum recognoscimus: omnem de eâ calumniam, omnem querimoniam futuris temporibus rescindentes. Huius nostræ confirmationis præcepto, eodem modo & ordine, confirmamus, Tibi, & tuis Successoribus in perpetuû, Castrum quod Trys dicitur, cum omni banno, & districtu, & om-

N. 33.
Consensus
Comitis
Namur-
censis, quo
ad resigna-
tionem
Abbatiæ S.
Maximini,
volunta-
rius.

N. 34.
Præceptum
Cæsareum
quoad ca-
strum Trys,
& libera-
cessio.

& omnibus pertinētis suis, similiter omnē calumniam, omnem querimoniam, quā de eodem Castro, & pertinentiis suis, aduersus Personam tuam, & Ecclesiam Treuiren̄: videbatur habere videntes & recognoscen-
 tes tuam, & Ecclesie Treuiren̄: Iustitiam, Wirpimus, & penitus abstipulamur. Omnia etiam Castra, omnes vil-
 las, & possessiones, ad Tuum Episcopium pertinentes, eo modo & tenore quousque, ad tua tempora Ecclesia Treuiren̄. possedit, & possidet, sic tibi, & tuis Successo-
 ribus, in perpetuum, habenda, & possidenda, liberè concedimus, & confirmamus; Et vt hæc, quæ ita rationaliter & celebriter facta sunt, succedentibus temporibus, rata & inconuulsa, debeant permanere. Hanc præ-
 cepti nostri paginam aurea bulla nostra insigniri iussimus, adhibitis idoneis Testibus, quorum nomina hæc sunt: Henricus Tullen̄: Eps. Albertus Virdunen̄: Eps. Retherus Prumien̄: Abbas. Gerardus Epternacen̄: Abbas. Berdoldus Abbas S. Eucharij. Ludouicus Abbas de S. Maria. Godefridus Abbas S. Martini. Gregorius Abbas de Toleya. Adelhelmus Abbas de Mediolacu. Folmarus Abbas de Ruthela. Richardus Abbas de Sprengersbach. Albertus Præpositus Aquensis. Godefridus Præpositus maioris Ecclesie. Rudolphus Decanus. Alexander Archidiaconus. Conradus Præpositus S. Paulini Bruno Præpositus S. Castoris. Rubertus Præpositus de Palatiolo. Sigenerus Abbas de S. Maximino. Conradus Palatinus Comes Rheni & Aduocatus Ecclesie. Matthæus Dux Lotharingæ. Fridericus Dux Sueuorum filius Conradi Regis. Henricus de Limburg. Henricus Comes Namurcen̄. Simon Comes de Sarbrucken. Godefridus Comes de Spanheimb. Volmarus Comes de Castele. Volmarus Comes de Kirberg. Gerlacus Comes de Veldentze. Henricus Comes de Catzenele-

N. 35.
 Aliq; loca
 Ecclesie
 Treuiren.

N. 36.
 Præceptum
 Cæsareum,
 Aurea Bulla, confir-
 matur ad-
 hibitis te-
 stibus,
 quorum
 nomina se-
 quuntur.

N. 37.
 Sigenerus,
 Abbas de S.
 Maximino, huic
 Cæsareæ
 confirma-
 tioni inter-
 fuit, vt te-
 stis.

68 CONFIRMAT. SENTENT. CONRADI. II.

boge. Euerhardus Comes de Seyene, & frater eius Henricus. Hermannus Comes de Virneburg. Theodoricus Comes de Are, & patruus eius Vlricus. Florentinus Comes Hollandiæ. Simon Comes de Claraualle. Henricus Comes de Tuingen, Berngerus de Rauenstein, Bruno de Burcowe, Vlricus de Warthusen, Methfridus de Numage, & frater eius Eberhardus. Cuno de Malburg, Wiricus de Bectingen, Arnoldus de Serich, Vlricus de Conradus de Bobbarden, Wolframus de Petra, Rudolphus de Eltz, Wilhelmus Marischalus, Gerardus de Esch, Ludouicus, Fridericus, Hermannus, & frater eius Walterus, Fridericus de Marceio. Godefridus de Bretscheidt. Signum Domini Friderici Romanorum Imperatoris Inuictissimi, Augusti. Datum Treuiris VIII. Idus Ianuarij, Indictione V. Anno Domini M. C. LVII. Regnante Gloriosissimo Domino Friderico Romanorum Imperatore Inuictissimo. Anno Regni eius V. Imperij verò II. Ego Reinaldus Cancell: vice Arnoldi Moguntini Archiepi & Archicancellarij recognoui.



Locus signi.

LITTERA E. N. I.

EPISTOLA S. BERNARDI, IN ordine epistolarum ipsius 179. ad Innocentium Papam pro Alberone Archiepiscopo Treuirensi.

N. 38. Instituit comparationem inter Archiepiscopum Alberonem

Quomodo malitia vincit sapientiam? Nosti pie Dñe, nosti Treuirenses Archiepiscopum? Scio, quia nosti; Nosti & illum S. Maximini, non Sanctum Abbatem? Puto, quia non nosti; Quis dignior honore illo priori? Sic nemo confusione dignior isto sequenti: & tamen iste hono-